

[Dohrmann]

Så har jeg den kommentar til SFs ordfører, at jeg tror, det var en vældig god idé med en fortrydelsesret. Vi har set, at der er virkelig mange, der er kommet i klemme i det stive system, vi har i dag, og jeg er helt sikker på, at mange ville have benyttet sig af en fortrydelsesret, hvis der havde været en sådan.

Som forslaget foreligger her, og hvis det nogen sinde kommer til afstemning, kan vi altså ikke stemme for det, ud fra den betragtning, at vi ikke har råd, men folk er velkomne til at trappe ned, hvis de selv betaler det.

Erik B. Smith (S):

Jeg er i den lidt usædvanlige situation, i al fald her inden for de senere år, at kunne takke bogstavelig talt alle ordførere for tilslutning, om ikke andet så til principperne i det forslag, som vi har fremsat om en gradvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet gennem en delefterlønsordning.

Det er også en lidt usædvanlig situation, at vi i folketinget kender regeringens udspil på området, uden at forslag er fremsat i folketinget. Ikke desto mindre er det fremgået af indlæggene af ordførerne for regeringspartierne, at der er et sådant udspil, og det er vel ikke forkert at knytte nogle enkelte, lad mig sige relativt overordnede, bemærkninger til det, vi kender gennem fremlæggelsen på pressemødet med socialministeren i går, hvor arbejdsministeren ligesom alle andre hilste forslaget velkommen som positivt og udtrykte ønske om at skabe mulighed for en gradvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, idet ministeren fastslog, at det var der behov for.

Hvis man gradvis skal trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, skal man have sat sin arbejdstid ned. Man skal ikke sætte den ned og så sætte den op igen og så sætte den ned og så gå ud af ordningen og så gå ind i ordningen. Så har man ingen garanti for noget som helst. Ja, det skulle da lige være, at man havde garanti for, at de arbejdsgivere, der har problemer med produktionen, i en overskuelig fremtid kalder de medarbejdere, der er 60-67 år, til sig og siger: ved I hvad, vi har et problem i øjeblikket, men det kan vi få løst, hvis I midlertidigt, lad os sige i et halvt år, går ned på halv arbejdstid, og I kan jo få suppleret jeres indtægt med en delpension. Det er ikke det, vi vil. Det er ikke det,

nogen i folketinget overhovedet har udtrykt ønske om. Man ønsker at give ældre mennesker en lettelse af deres arbejdsbyrde, sådan at de gradvis kan glide over i pensionisttilværelsen.

Derfor vil jeg sige, at jeg har været meget glad for de positive tilkendegivelser, og egentlig tror jeg, at der er flere positive tilkendegivelser vedrørende vort forslag end vedrørende det forslag, der til sin tid vil komme til første behandling, når regeringen fremsætter sit forslag.

Det er rigtigt, at vi har knyttet dette til retten til efterløn. Vi har også stillet os selv det spørgsmål: hvem er det, vi udelukker? Tjenestemændene er én gruppe. Vi ser meget gerne, at regeringen kommer med et udspil, så tjenestemænd får mulighed for at gå på delpension, allerede fra de er 60 år. Vi medvirker konstruktivt til en sådan udformning.

Er der andre grupper? Der er selvfølgelig nogle grupper. Hvor store de er, vil vi sætte et spørgsmålstegn ved. Det er gruppen af selvstændige erhvervsdrivende, som den konservative ordfører, hr. Bo Kristensen, pegede på at vi i vort forslag ikke har taget højde for. Jeg vil ikke sige, at det er rigtigt, men det er i alt fald rigtigt, for så vidt som det praktisk vil være utrolig vanskeligt at få de selvstændige erhvervsdrivende med, selv om de formelt opfylder betingelserne. Jeg vil gerne understrege, at jeg siger »formelt betingelserne«, men i regeringens forslag er de ikke med, ganske enkelt. Nu vel, vi vil meget gerne – det skriver vi vist også i bemærkningerne – medvirke til, at de bliver omfattet af nogle af de ting, fru Lone Dybkjær som ordfører for de radikale nævnte var nogle muligheder, vi burde inddrage.

Jeg vil gerne specielt takke fru Lilli Gyldenkilde for hendes tilsagn, som nok var det klareste, samtidig med at fru Lilli Gyldenkilde pegede på en række konkrete problemer, som man vel nok burde tage med i sine overvejelser i forbindelse med udvalgsarbejdet, f.eks. om der skal være helt ekstraordinære situationer, hvor man ikke er så bundet af det regelsæt, som vi foreslår. Det vil vi selvfølgelig gerne se på.

Fru Elisabeth Bruun Olesen fra venstresocialisterne stillede et konkret spørgsmål til mig, nemlig: hvad er det, der gør, at vi ikke mener, man skal kunne gå ud og ind af ordningen? Det er faktisk det, jeg sagde i mine